

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Soudní Řízení](#) > [Občanskoprávní Věci](#) > [Dokazování](#) > [Greece](#)

Dokazování

Obsah zajišťuje

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Řecko

1 Důkazní břemeno

1.1 Jaká jsou pravidla týkající se důkazního břemena?

V otázkách dokazování se řecké právo řídí zásadou dispoziční a projednací (*archí tis diáthesis*). To znamená, že soud jedná pouze na návrh účastníka řízení a rozhoduje na základě skutkových tvrzení a důkazů, které účastníci řízení uvedli a prokázali, a na základě návrhů, jež učinili. Procesní úkony se provádějí na návrh účastníka řízení, pokud zákon nestanoví jinak. Každá strana je povinna prokázat pouze skutečnosti, které mají vliv na rozhodnutí ve věci a které jsou nezbytné na podporu jejího samostatného nároku nebo protinároku. Návrh, který není prokázán, se zamítne.

1.2 Existují pravidla, která vylučují některé skutečnosti z důkazního břemene? Ve kterých případech? Je možné i tak vyvrátit určité právní domněnky předložením důkazu?

Vyžaduje-li zákon pro prokázání určité skutečnosti důkaz, je přípustný také důkaz o opaku, pokud není stanoveno jinak. Skutečnosti, které jsou natolik známé, že o jejich pravdivosti není důvodných pochyb, nebo které jsou soudu známy z jiných soudních řízení, se berou v úvahu automaticky a není třeba je dokazovat. Soud automaticky přihlíží k notoriétám, aniž by o nich vyžadoval důkazy. Soud se rovněž z vlastní iniciativy seznámí s právními předpisy, zvyklostmi a obyčeji jiných zemí, ačkoli v případech, kdy je dobře nezná, si o nich může vyžádat důkazy.

1.3 Do jaké míry musí být soud přesvědčen o pravdivosti faktu, aby na něm založil rozsudek?

Soud hodnotí důkazy volně a podle vlastního uvážení rozhoduje, zda jsou předložená tvrzení pravdivá. Ve svém rozhodnutí uvádí důvody, které jej vedly k přijatému závěru. Pokud zákon stanoví, že věc může být rozhodnuta pouze na základě posouzení pravděpodobnosti, např. v případě návrhu na předběžné opatření (*asfalistiká métra*), soud se pravidly pro dokazování, přípustné formy důkazů a sílu důkazů, které mohou být předloženy, nemusí řídit a může tak pro přijetí závěru ohledně skutkového stavu vzít v úvahu vše, co považuje za vhodné.

2 Provádění důkazů

2.1 Provádí soud dokazování pouze na návrh účastníků nebo může soudce v některých případech provádět důkazy i z vlastního podnětu?

Základní zásadou je, že důkazy navrhují a předkládají strany. Soud však může z vlastního podnětu nařídít předložení jakéhokoli důkazu, který zákon připouští, i když nebyl účastníkem předložen.

2.2 Je-li návrhu účastníka na provedení důkazu vyhověno, co následuje?

Po provedení důkazů soud rozhodne ve věci samé – neshledá-li, že důkazy byly nedostatečné; v takovém případě může nařídít předložení nových, dodatečných důkazů.

2.3 Ve kterých případech může soud zamítnout návrh účastníka na provedení dokazování?

Pokud shledá, že stávající důkazy jsou dostatečné, nebo pokud je strana nestihla předložit v zákonné lhůtě.

2.4 Jaké existují druhy důkazních prostředků?

Důkazy ve smyslu občanského soudního řádu (*Kódika Politikís Dikonómias*) jsou přiznání, ohledání, znalecké posudky, listinné důkazy, výslech stran, výpovědi svědků, skutkové domněnky a čestná prohlášení.

2.5 Jaké jsou metody dokazování pomocí svědků a jak se liší od dokazování pomocí znalců? Jaká jsou pravidla pro předkládání písemných důkazů a znaleckých posudků?

Znalci (*pragmatognómones*) spolupracují se soudem tím, že vypracovávají posudky týkající se jeho otázek. V případě potřeby soud vyžaduje, aby byli znalci přítomni při provádění všech nebo některých soudních úkonů. Každý soud vede seznam soudních znalců. Způsob sestavování a vedení seznamů stanoví vyhlášky vydané na návrh ministra spravedlnosti. Soud, který ve věci rozhoduje, dává znalcům nezbytné pokyny k plnění úkolů; stanoví zejména a) zda považuje za nezbytné, aby byli přítomni ve všech stádiích soudního řízení, a b) zda má být znalecký posudek podán u soudu, nebo vypracován samotnými znalci. Nestanoví-li soud, který věc řeší, jinak, může tytéž pravomoci vykonávat na základě žádosti nebo návrhu na provedení určitého soudního úkonu souvisejícího se znaleckým posudkem jiný soud, případně pověřený soudce (*entetalménos dikastís*). Pokud je nařízeno vypracování písemného posudku, soud stanoví lhůtu, ve které musí znalec svůj posudek předložit. Soudce, nebo v případě soudního senátu předseda soudu, může na žádost znalců a bez předchozího předvolání stran lhůtu prodloužit, má-li znalec za to, že stanovená lhůta není pro vypracování posudku dostatečná. Je-li znalců více, provedou všechny úkony potřebné k vypracování znaleckého posudku a vypracují písemný posudek společně. Scházejí se na základě návrhu některého z nich. Písemný posudek musí obsahovat provedené úkony, stanoviska všech znalců s uvedením důvodů a jejich podpisy. Pokud některý ze znalců není přítomen vypracování posudku nebo jej odmítne podepsat, je to v posudku uvedeno. Soudní znalci nebo jimi pověřená osoba předloží písemný posudek kanceláři soudu, který je jmenoval. Tato skutečnost se zaznamená. Pokud je posudek předložen kanceláři soudu jednajícího na základě žádosti nebo návrhu soudu pověřeného soudce, je posudek neprodleně předán kanceláři soudu, který věc řeší. Soud vždy hodnotí znalecký posudek volně.

2.6 Mají některé způsoby dokazování větší důkazní sílu než jiné?

Ústní nebo písemné přiznání (*omología*) učiněné účastníkem řízení před soudem nebo pověřeným soudcem představuje úplný důkaz proti osobě, která jej učinila; přiznání učiněná mimo soud se stejně jako ostatní důkazy hodnotí volně.

2.7 Jsou pro prokázání určitých skutečností povinné určité způsoby dokazování?

Smlouvy a úkony kolektivní povahy v případech, kdy je hodnota transakce vyšší než 20 000 EUR, nemohou být dokázány svědeckými výpověďmi. Svědecké výpovědi rovněž nejsou přípustné proti obsahu listinných důkazů, i když je hodnota transakce nižší než 2 miliony GRD nebo 20 000 EUR. Výpovědi svědků jsou však přesto přípustné v následujících případech:

1. pokud existuje základní důkaz v podobě listiny s důkazní hodnotou, na jejímž základě se zdá být pravděpodobné, že transakce byla skutečně uzavřena („počátky písemného důkazu“, *archí éngrafis apódeixis*);
2. pokud existuje fyzický nebo morální důvod, proč nelze dokument předložit;
3. pokud se prokáže, že dokument byl vyhotoven, ale nedopatřením se ztratil;
4. pokud je výpověď svědků odůvodněna povahou transakce nebo konkrétními podmínkami, za nichž byla uzavřena, a zejména týká-li se obchodního styku.

2.8 Mají svědci ze zákona povinnost svědčit?

Každý, kdo je předvolán k výslechu jako svědek, se musí dostavit a uvést skutečnosti, které jsou mu známy. Pokud se osoba bez omluvy nedostaví, soud jí uloží povinnost uhradit náklady vzniklé v důsledku této nepřítomnosti a může jí rovněž uložit pokutu.

2.9 Ve kterých případech mohou svědci odmítnout vypovídat?

Právo odmítnout svědeckou výpověď mají tyto osoby: duchovní, advokáti, notáři, lékaři, lékárníci, zdravotní sestry, porodní asistentky, jejich asistenti a právní zástupci stran, pokud jde o skutečnosti, které se dozvěděli při výkonu svého povolání; 2) osoby spřízněné se stranami pokrevně, sňatkem nebo osvojením až do třetího stupně příbuzenství v řadě přímé nebo vedlejší, pokud nejsou spřízněny stejným způsobem se všemi stranami, a manželé, bývalí manželé a snoubenci. Svědek navíc není povinen vypovídat o

1. skutečnostech, které by mohly vést k trestnímu stíhání pro trestný čin spáchaný jím nebo osobou s ním spřízněnou ve smyslu čl. 401 odst. 2 občanského soudního řádu nebo které by se mohly dotknout cti svědka nebo takové osoby,
2. skutečnostech, které tvoří služební tajemství.

2.10 Může být osoba, která odmítne vypovídat jako svědek, sankcionována nebo přinucena podat svědectví?

Svědkovi, který se dostaví, ale odmítne vypovídat, ač je k tomu vyzván, může soud uložit pokutu.

2.11 Existují osoby, od nichž nelze vyžadovat svědectví?

Jako svědci nemohou být vyslýcháni:

1. kněží, pokud jde o jakékoli skutečnosti, které se dozvěděli v rámci zpovědního tajemství;
2. osoby, které v době daných událostí neměly duševní vyspělost k tomu, aby je pochopily, nebo nejsou schopny sdělit, co vnímaly;
3. osoby, které v době předmětných událostí trpěly duševní poruchou, která skutečně omezovala jejich schopnost úsudku a vůli, nebo které se v takovém stavu nacházejí v době, kdy mají být vyslechnuty;
4. advokáti, notáři, lékaři, lékárníci, zdravotní sestry, porodní asistentky, jejich asistenti a právní zástupce účastníka řízení, a to ohledně skutečností, které jim byly svěřeny nebo o kterých se dozvěděli při výkonu svého povolání, o němž jsou povinni zachovávat mlčenlivost, ledaže osoba, která jim je svěřila a vůči níž mají povinnost mlčenlivosti, dala ke svědecké výpovědi souhlas;
5. veřejní činitelé a vojenský personál ve službě, pokud jde o skutečnosti, které jsou povinni zachovávat v tajnosti, ledaže příslušný ministr jejich výslech povolí;
6. osoby, které mohou mít zájem na výsledku soudního řízení.

2.12 Jaká je úloha soudce a účastníků při výslechu svědků? Za jakých podmínek lze svědka vyslechnout prostřednictvím videokonference nebo jiných technických prostředků?

Před výslechem je svědek podroben přísaze (složením náboženské přísahy nebo prohlášení). Svědci jsou vyslýcháni odděleně a pouze v případě, kdy je to považováno za nezbytné, mohou být konfrontováni s dalšími svědky nebo se stranami. Svědci vypovídají ústně. Svědci musí uvést, jak se o důkazu, který předkládají, dozvěděli. V případě důkazu z doslechu musí uvést osobu, která jim informaci poskytla. Soud je oprávněn nepřipustit otázky účastníků řízení nebo jejich právních zástupců na svědky, pokud jsou zjevně zbytečné nebo irelevantní, a prohlásí výslech svědka za ukončený, má-li za to, že svědek uvedl vše, co ví o prokazovaných skutečnostech. Soud může z vlastního podnětu nebo na žádost účastníka řízení rozhodnout, že se v konkrétním případě uskuteční videokonference. O vyhovění či nevyhovění takové žádosti rozhoduje soud poté, co rozhodne, zda je použití technologie nezbytné pro účinné vedení řízení. S ohledem na okolnosti případu může soud žádosti o videokonferenci vyhovět a zároveň požadovat další záruky pro řádný průběh řízení. Soudce, zapisovatel a ostatní osoby účastníci se videokonference musí být přítomni v příslušných místnostech před plánovaným časem připojení. Soud v každém jednotlivém případě zváží, zda by měl být součástí vzdáleného připojení soudce. Vybavení má na starosti soudce nebo pověřený zaměstnanec soudu. V případě konzulárního úřadu má zařízení na starosti osoba pověřená vedoucím delegace. Výslech prostřednictvím videokonference se provádí v souladu s ustanoveními občanského soudního řádu, jimiž se řídí příslušný soudní úkon. Soudce stanoví, kolik osob může být přítomno v místnostech, řídí jednání a poskytuje potřebné pokyny osobám na obou místech. Každý člen soudu nebo účastník soudního řízení je oprávněn se svolením soudce, který vede jednání, klást otázky stranám, svědkům a přítomným znalcům. Při zjišťování totožnosti osoby ve vzdálené místnosti je soudci nápomocen zapisovatel nebo osoba na vzdáleném místě, která byla pověřena konzulem. O ukončení videokonference rozhoduje soudce, který vede jednání. Výslech svědků, znalců a stran prostřednictvím videokonference se považuje za jednání před soudem a má stejnou důkazní sílu jako toto jednání.

3 Hodnocení důkazů

3.1 Jestliže účastník získal důkaz nezákonným způsobem, existují omezení přípustnosti takového důkazu při rozhodování?

Soud může posuzovat pouze zákonné důkazy. Pojem „zákonný“ důkaz (*nómima endeiktiká mésa*) se týká rovněž způsobů, kterými byl důkaz získán. Důkazy získané v rozporu s předpisy jsou nezákonné a nepřihlíží se k nim.

3.2 Jsem-li účastníkem řízení, bude moje tvrzení považováno za důkaz?

Ano, výslech účastníků řízení je považován za důkaz.

4 Určil tento členský stát v souladu s čl. 2 odst. 1 nařízení o dokazování jiné orgány, které jsou příslušné k dokazování pro účely soudních řízení v občanských nebo obchodních věcech podle uvedeného nařízení? Pokud ano, v jakých řízeních jsou příslušné k dokazování? Mohou žádat pouze o provedení dokazování, nebo rovněž pomáhat při dokazování na základě žádosti jiného členského státu? Viz rovněž oznámení podle čl. 2 odst. 1 nařízení o dokazování.

Řecko nestanovilo žádné další orgány jako orgány příslušné k provádění důkazů v soudních řízeních v občanských nebo obchodních věcech podle nařízení.

■ Poslední aktualizace: 11/04/2023

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.